

SPIEGEL: ΒΟΥΛΓΑΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ ΣΤΑ “ΑΖΗΤΗΤΑ” ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

✘ Στην ισχυρότερη οικονομία της Ευρώπης ανθεί η μαύρη και ανασφάλιστη εργασία

Την μαύρη κι ανασφάλιστη εργασία στην Ομοσπονδιακή Γερμανία στηλιτεύει σε άρθρο του το περιοδικό Spiegel, φέρνοντας στο φως την περίπτωση ενός Βούλγαρου μετανάστη, ο οποίος μετά από εργατικό ατύχημα βρίσκεται καθηλωμένος στο κρεβάτι, στα «αζήτητα» της γερμανικής κοινωνίας, περιμένοντας μάταια να χειρουργηθεί.

Ο 36χρονος **Μπίσερ Ρούσεφ** ήταν ένας φτωχός βοσκός από το Βέτοβο της Βουλγαρίας. Παρακινούμενος όμως από τις διηγήσεις των συγχωριανών του που γυρνούσαν από τη Γερμανία με χρήματα και καινούργια αυτοκίνητα, αποφάσισε να αφήσει πίσω του τη γυναίκα και τα δυο του παιδιά και να δοκιμάσει τη τύχη του στην «χώρα των ευκαιριών», όπως του παρουσίαζαν τη Γερμανία.

Τον Σεπτέμβριο του 2011 βρέθηκε στη πόλη Όφενμπαχ, έξω από την Φρανκφούρτη, όπου αφού έβγαλε άδεια εργασίας, δοκίμασε να δουλέψει ως αχθοφόρος σε γραφείο μετακομίσεων και ως εργάτης σε οικοδομές. Έβγαλε κάποια χρήματα κι έμενε σε ένα δωμάτιο που μοιραζόταν με άλλους οκτώ συμπατριώτες του. «Ήταν η ευτυχέστερη περίοδος μου στη Γερμανία. Το ντους δούλευε κανονικά, μπορούσα να κλειδώνω τη πόρτα και να κοιμάμαι ήσυχος τα βράδια», λέει ο ίδιος σήμερα. Όμως ένα βράδυ ξέσπασε ένας καυγάς στη πολυκατοικία και οι γείτονες κάλεσαν την αστυνομία, η οποία έδιωξε τους μετανάστες.

Ακολουθώντας τη συμβουλή ενός φίλου του, ο Ρούσεφ βρέθηκε στη Φρανκφούρτη να εργάζεται για λογαριασμό του αυτοαποκαλούμενου «βασιλιά των Βουλγάρων», ενός 43χρονου ονόματι **Αϊντίβ**, κάτι σαν «αρχινονού» της βουλγαρικής κοινότητας της πόλης. Άρχισε

να εργάζεται στην εταιρεία του Αϊντίν, την Can 58, μέχρι που έφτασε η μέρα που του άλλαξε όλη τη ζωή – προς το χειρότερο. Στις 28 Ιανουαρίου 2013, την ώρα που εργαζόταν στο βιοχημικό εργοστάσιο Höchst, μεταφέροντας βαριά κεραμικά φίλτρα, γλίστρησε από μία σκάλα, κι έπεσε από μεγάλο ύψος πάνω σε μια σιδερένια πλατφόρμα.

Φτάνοντας μετα τη λήξη της βάρδιας του στο σπίτι του, έβγαλε τη φόρμα εργασίας του κι αντίκρισε με τρόμο τι είχε συμβεί: όλος του ο θώρακας και η κοιλιά ήταν καλυμμένοι με αίμα. Στο νοσοκομείο που μεταφέρθηκε, ο Αϊντίν του ζήτησε επανειλημμένα να πει πως «έπεσε από τη σκάλα του σπιτιού του» και να αρνηθεί πως ήταν εργατικό ατύχημα. Οι γιατροί ήταν ξεκάθαροι: ρήξη ουρήθρας, με ανάγκη άμεσης χειρουργικής επεμβασης εντός 4-6 εβδομάδων.

Κι όμως, έχουν περάσει τρεις μήνες κι ο Μπίσερ ακόμη να χειρουργηθεί, αφού είναι ανασφάλιστος, θύμα μιας γκρίζας ζώνης στην γερμανική αγορά εργασίας που απασχολεί χιλιάδες ξένους μετανάστες ως «ψευδο-απασχολούμενους». Αυτοί οι άνθρωποι είναι μεν δηλωμένοι ως εργαζόμενοι, αλλά όταν έρθει η ώρα να γίνει σαφές πού ανήκουν, όλοι πετάνε από τα χέρια τους την «καυτή πατάτα», αρνούμενοι να δεχτούν πως εργαζόταν γι' αυτούς.

Καμία από τις εταιρίες που εμπλέκονται στο βιοχημικό εργοστάσιο Höchst δεν δέχεται πως ο Ρούσεφ ήταν εργαζόμενος της, άρα ο άτυχος Βούλγαρος αυτή τη στιγμή δεν δικαιούται να τύχει ασφάλισης που θα του κάλυπτε τα 15.000 ευρώ που απαιτούνται για την επέμβαση που θα τον έκανε να ξανασταθεί στα πόδια του.

«Μου λείπουν τα παιδιά μου και η γυναίκα μου», λέει από το κρεβάτι στο δωμάτιο 35 ενός ιδρύματος για άστεγους στο Όστπαρκ της Φρανκφούρτης. Και προσπαθεί, όσο μπορεί, να ατενίσει το μέλλον με αισιοδοξία. Όση αισιοδοξία μπορεί να κρύβει η καθημερινότητα των καθετήρων, του πόνου, της θλίψης και του φόβου για το μέλλον.

Πηγή/φωτό: [Το Βήμα](#)